ଭାସରାମ ନରଶୀଭାଇ ରାଜପାରା

ବନାମ

ଗୁଜରାଟ ରାଜ୍ୟ

ଏପ୍ରିଲ 24,2002

[ଦୋରାଇସ୍ୱାମୀ ରାଜୁ ଏବଂ ବ୍ରିଜେଶ୍ କୁମାର, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଦ୍ୱୟ]

ଦଣ୍ଡ ସଂହିତା, 1860 ଧାରା 302

ହତ୍ୟା - ଅଭିଯୁକ୍ତ ତାଙ୍କ ପତ୍ନୀ ଏବଂ ଚାରି ଝିଅଙ୍କୁ ସେମାନେ ଶୋଇଥିବା ସମୟରେ ନିଆଁ ଲଗାଇଦେଲେ- ଦୋଷାରୋପ ପରିସ୍ଥିତି ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କର ଅପରାଧକୁ ନିଃସନ୍ଦେହରେ ପ୍ରମାଣିତ କଲା - ବିଚାରଣ ଅଦାଲତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ - ମୃତ୍ୟୁ ଦଣ୍ଡ - ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତି ଏବଂ ଦଣ୍ଡାଦେଶକୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କାଏମ ରଖାଗଲା - ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଆବେଦନ - ରାୟ ଦିଆଗଲା, ଦୋଷାରୋପ ପରିସ୍ଥିତି ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନରହତ୍ୟା ଅପରାଧକୁ ପ୍ରମାଣିତ କରିବା ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ - ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ଦୋଷର ଫଳାଫଳ ଉପରେ କୌଣସି ହସ୍ତକ୍ଷେପ ବାଞ୍ଛନୀୟ ନଥିଲା - ମୃତ୍ୟୁ ଦଣ୍ଡକୁ ଆଜୀବନ କାରାଦଣ୍ଡରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରାଗଲା ।

ଆବେଦନକାରୀ, ଯିଏକି ଜଣେ ଫଳ ବିକ୍ରେତା, ତାଙ୍କୁ ଭାରତୀୟ ଦଣ୍ଡ ସଂହିତା, 1860 ର ଧାରା 302 ଅନୁଯାୟୀ ବିଚାର କରାଗଲା । ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷର ମାମଲା ଥିଲା ଯେ ସେ ତାଙ୍କ ପତ୍ନୀ ଏବଂ ଚାରି ଝିଅଙ୍କୁ ଶୋଇଥିବା ସମୟରେ ପେଟ୍ରୋଲ ଢାଳି ନିଆଁ ଲଗାଇ ହତ୍ୟା କରିଥିଲେ । ଏହି ଅପରାଧର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଥିଲା ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ତାଙ୍କ ଭଣଜାଙ୍କଠାରୁ ଏକ ଘର କିଣିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ପତ୍ନୀ ଏବଂ ଝିଅମାନେ ଏହି ଘରକୁ ପସନ୍ଦ କରୁନଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଏହି ଘର ବିକ୍ରି କରି ଆଉ ଏକ ଘର କିଣିବା ପାଇଁ ଚାପ ପକାଇବା ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ, ଯାହାର ଫଳସ୍ୱରୂପ ସେ ଉତ୍ତେଜିତ ହୋଇ ଯାଇଥିଲେ । ବିଚାରଣ ଅଦାଲତ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ମାମଲାକୁ ଏହା ଦର୍ଶାଇ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ ଯେ ଏହା ଏକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦୁର୍ଘଟଣାଜନିତ ମାମଲା ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ସେହି ଅପରାଧରେ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିଥିଲେ ଏବଂ ମୃତ୍ୟୁଦଣ୍ଡରେ ଦଣ୍ଡିତ କଲେ । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ବିଚାରଣ ଅଦାଲତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମିଳିଥିବା ଦୋଷାରୋପ ପରିସ୍ଥିତି ଥିଲା ଯେ (i) ସେ ପାଞ୍ଚ ଲିଟର ପେଟ୍ରୋଲ କିଣି ରୋଷେଇ ଘରେ ରଖିଥିଲେ ଯଦିଓ ତାଙ୍କ ପାଖରେ ବ୍ୟବହାର ପାଇଁ

କୌଣସି ଗାଡି ନଥିଲା; (ii) ଘଟଣା ସମୟରେ ସେ ଏକୁଟିଆ ଘରେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ; (iii) ନିଜ ଜୀବନ ବଞ୍ଚାଇବା ପାଇଁ ସେ ନିଜ ପୁଅକୁ ଛାତ ଉପରେ ଏକ ସୁରକ୍ଷିତ ସ୍ଥାନରେ ରଖିଥିଲେ; (iv) ସେ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ବଞ୍ଚାଇବାକୁ କୌଣସି ପ୍ରୟାସ କରିନଥିଲେ; (v) ସେ ବାହାରୁ ଦ୍ୱାର ବନ୍ଦ କରି କୋଠରୀରୁ ପଳାଇ ଯାଇଥିଲେ; (vi) ଡାକ୍ତରଖାନାରେ ସେ ଏକ ମିଥ୍ୟା କଥନ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ଚା 'ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ସମୟରେ କିରୋସିନି ଚୁଲାରୁ ନିଆଁ ଲାଗିବାରୁ ସେ ଜଳି ଯାଇଥିଲେ I ଆବେଦନ ଉପରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦର୍ଶାଇଲେ ଯେ ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ଦୋଷକୁ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ସନ୍ଦେହ ବାହାରେ ପ୍ରମାଣ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ବିଚାରଣ ଅଦାଲତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ମୃତ୍ୟୁଦଣ୍ଡକୁ ଏହା ନିଶ୍ଚିତ କରିଛନ୍ତି I ଆବେଦନରେ ଜଡିତ ପ୍ରଶ୍ନ ହେଉଛି ଏହା ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷ ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ନରହତ୍ୟା ମାମଲା ଥିଲା ନା କେବଳ ଯାହା ଆବେଦନକାରୀ-ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଯୁକ୍ତି କରଯାଇଥିବା ଭଳି ଏହା ଏକ ଦୁର୍ଘଟଣା ଜନିତ ମାମଲା ?

ଆଂଶିକ ଭାବରେ ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦେଇ ନ୍ୟାୟାଳୟ

ରାୟ ଦେଲେ ଯେ 1 : ନଥିରେ ଥିବା ଦୃଢ଼ ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସଯୋଗ୍ୟ ତଥ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଏହି ମାମଲାରେ ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଥିବା ପରିସ୍ଥିତି ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ନରହତ୍ୟା ଅପରାଧକୁ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ସନ୍ଦେହ ବାହାରେ ପ୍ରମାଣିତ କରିବା ଏବଂ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ଏବଂ ସୁଦୃଢତାର ସହ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ I ଏହି ମାମଲାରେ ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ପରିସ୍ଥିତି ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ପ୍ରମାଣର ଏକ ଶୃଙ୍ଖଳା ଗଠନ କରେ ଯାହା ଏତେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏବଂ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଯେ ସେଗୁଡ଼ିକ ଏହି କାରଣରୁ ନିଃସନ୍ଦେହ ଅଟନ୍ତି ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ପତ୍ନୀ ଏବଂ ଝିଅମାନଙ୍କୁ ଏକା ଥରକେ ସମାପ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଯତ୍ନର ସହକାରେ ଯୋଜନା ଏବଂ ଖୁବ ନିପୁଣତାର ସହ ପ୍ରସ୍ତୁତି କରିଆସୁଛନ୍ତି I ନଥିରେ ଥିବା ପ୍ରମାଣ ଉପରେ ଏହା ସଠିକ୍ ଭାବରେ ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ନିମ୍ନ ଅଦାଲତ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ କେବଳ ଘଟଣା ବିଷୟରେ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ଆଭିମୁଖ୍ୟ କିମ୍ବା ବ୍ୟାଖ୍ୟାର ମିଥ୍ୟା ଆଧାରରେ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିଥିଲେ I ବିଭିନ୍ନ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଗୁଡ଼ିକର ମିଥ୍ୟା ପ୍ରକୃତି ଏବଂ ଲିଖିତ ବିବୃତିରେ ଘଟଣାଟି କିପରି ଘଟିଲା ତାର ବର୍ଣ୍ଣନାକୁ, ଏବଂ ଅଧିକନ୍ତୁ ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ଉପନୀତ ହେବାର ଧାରାକୁ ତ୍ୱରାନ୍ୱିତ କରିବାରେ ଏହାର ଗ୍ରହଣୀୟତାର ସମ୍ଭାବ୍ୟତାକୁ ନିମ୍ନ ଅଦାଲତଗୁଡିକ ଦ୍ୱାରା ଏପରି ବର୍ଣ୍ଣନାଗୁଡ଼ିକର ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତତାକୁ ଖୋଜିବାର ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ଅଧିକ ଆଲୋକପାତ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ଦୋଷକୁ ପ୍ରମାଣିତ କରିବା ସକାଶେ ଏପରି ଯୁକ୍ତିଗୁଡ଼ିକୁ ସାଧାରଣ ପ୍ରମାଣର ବିକଳ୍ପ

ଭାବରେ ବ୍ୟବହାର ନକରିବାକୁ ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷଙ୍କ ଠାରୁ ସାଧାରଣତଃ ଏହା ଆଶା କରାଯାଏ ନାହିଁ ।

2. ଉଭୟ ନିମ୍ନ ଅଦାଲତ ତଥ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଯତ୍ନର ସହିତ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଉପଯୁକ୍ତ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରେ ବିଶ୍ଳେଷଣ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରମାଣଗୁଡ଼ିକର ତର୍ଜମା କରିବାର ଶୈଳୀ, କୌଣସି ବିକୃତ କିମ୍ବା କୌଣସି ସ୍ୱଷ୍ଟ ଦୁର୍ବଳତାରେ ପୀଡ଼ିତ ବୋଲି କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏହା ମଧ୍ୟ ବୈଧ ଭାବରେ ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ନଥିରେ ତଥ୍ୟ କିମ୍ବା ପ୍ରମାଣିତ ତଥ୍ୟରୁ ଅନୁପଯୁକ୍ତ ଏବଂ ଭୁଲ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ନିଆଯାଇଛି । ତେଣୁ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦୋଷ ଉପରେ ନିମ୍ନ ଅଦାଲତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନଥିଭୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିବା ତଥ୍ୟର ସମକାଳୀନ ଫଳାଫଳରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବାର କୌଣସି କାରଣ ନାହିଁ ।

3. ଅନ୍ୟ ଏକ ଘର କିଣିବା ପାଇଁ ପତ୍ନୀ ଏବଂ ଝିଅମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କ୍ରମାଗତ ନିର୍ଯ୍ୟାତନା ଏବଂ ନିରନ୍ତର ହଇରାଣ ତାଙ୍କ ମାନସିକ ସନ୍ତୁଳନକୁ ବହୁତ ବିଗାଡ଼ି ଦେଇଥିବ ଏବଂ ଏହିପରି ନିରନ୍ତର ଉତ୍ତେଜନା ଏକ ଉତ୍କଟ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ପହଞ୍ଚି ଥିବ ଯାହାର ଫଳସ୍ୱରୂପ ଏହି ଜଘନ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଛି । ଆବେଦନକାରୀ ଯଦିଓ ଏକ ଗରିବ ପରିବାରରୁ ଆସିଛନ୍ତି, ତାଙ୍କର କୌଣସି ଅପରାଧିକ ପୃଷ୍ଠଭୂମି ନଥିଲା ଏବଂ ସେ ସାଧାରଣ ଜୀବନ ଯାପନକୁ ଫେରି ଆସିବେ ନାହିଁ କିମ୍ବା ସେ ସମାଜ ପାଇଁ ବିପଦ ହେବେ ବୋଲି ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ଭାବେ ଅନୁମାନ କରାଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ । କୋମଳ ବୟସର ବାଳକ ମଧ୍ୟ ସବୁଦିନ ପାଇଁ ପିତାମାତାଙ୍କ ସୁରକ୍ଷାରୁ ବଞ୍ଚିତ ହେବ । ଏହି ସମସ୍ତ ଦିଗକୁ ଧ୍ୟାନରେ ରଖି ମୃତ୍ୟୁଦଣ୍ଡକୁ ଆଜୀବନ ସଶ୍ରମ କାରାଦଣ୍ଡରେ ପରିବର୍ତ୍ତିତ କରାଗଲା ।

ପଞ୍ଚି ଏବଂଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶ ରାଜ୍ୟ, **[1998] 7 SCC** *177; ବଚନ ସିଂହ ବନାମ ପଞ୍ଜାବ ରାଜ୍ୟ,[1980]* **2 SCC 684 ଏବଂ** ଓମ *ପ୍ରକାଶ ବନାମ ହରିୟାଣା ରାଜ୍ୟ, [1999] 3* **SCC 19, ମାମଲାଗୁଡ଼ିକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଗଲା ।**

ଫୌଜଦାରୀ ଆବେଦନ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର : ଫୌଜଦାରୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 1178/2001

ଫୌଜଦରୀ ସୁନିଶ୍ଚିତ ମାମଲା ସଂଖ୍ୟା 3/2000 ଏବଂ ଫୌଜଦାରୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 540/2000 ରେ ଗୁଜରାଟ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ତାରିଖ 18.9.2001 ର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ବର୍ତ୍ତମାନର ଏହି ଆବେଦନ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ତରଫରୁ ୟୁ. ୟୁ. ଲଳିତ ଏବଂ ଏଚ୍. ଏ. ରାଏଚୁରା । ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ତରଫରୁ ସୁଶ୍ରୀ ଏଚ. ୱାହି ଏବଂ ସୁଶ୍ରୀ ଅନୁ ସହନୀ ।

ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ରାଜୁଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା ।

ଆବେଦନକାରୀ ହେଉଛନ୍ତି ପରିବାର ମୁଖ୍ୟ ଯେଉଁଠାରେ କି ତାଙ୍କ ସହ ତାଙ୍କ ପତ୍ନୀ, ଚାରି ଝିଅ ଏବଂ ପ୍ରାୟ 5 ବର୍ଷ ବୟସର ପୁଅ ରହୁଥିଲେ ଏବଂ ସେ ତାଙ୍କ ପତ୍ନୀ ଏବଂ ଚାରି ଝିଅ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ନିଜ ଘରେ ସୁରକ୍ଷିତ ଅଛନ୍ତି ବୋଲି ଏକ ବିଶ୍ୱାସରେ ଶୋଇଥିବାର କୁହାଯାଉଥିଲା, ସେତେବେଳେ ସେ ନିଆଁ ଲଗାଇ ସେମାନଙ୍କୁ ନିର୍ମମ ଏବଂ ନିଷ୍ଠୁର ଭାବରେ ହତ୍ୟା କରିଥିବା ଅଭିଯୋଗରେ ଆରୋପିତ ହୋଇଥିଲେ,ଏବଂ ଭାରତୀୟ ଦଣ୍ଡ ସଂହିତାର ଧାରା 302 ଅନୁଯାୟୀ ହତ୍ୟା ଅପରାଧ ପାଇଁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ବିଦ୍ୱାନ ବିଚାରଣ ଅଦାଲତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କୁ ମୃତ୍ୟୁଦଣ୍ଡରେ ଦଣ୍ଡିତ ହେଲେ ଯାହାକୁ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସୁନିଶ୍ଚିତ କରାଗଲା । ଯଦିଓ ସେ ଭାରତୀୟ ଦଣ୍ଡ ସଂହିତାର ଧାରା 201 ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଅପରାଧରେ ମଧ୍ୟ ଆରୋପିତ ହୋଇଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ ତାଙ୍କୁ ଏଥିରୁ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷରେ ଖଲାସ କଲେ ।ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ, ସୁନିଶ୍ଚିତ ମାମଲା ସଂଖ୍ୟା 3/2000 ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଫୌଜଦାରୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 540/200 ର ଏକା ସଙ୍ଗେ ସମାଧାନ କରଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଅହମଦାବାଦ ସ୍ଥିତ ଗୁଜୁରାଟ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତି ଏବଂ ମୃତ୍ୟୁ ଦଣ୍ଡାଦେଶକୁ ସୁନିଶ୍ଚିତ କରଗଲା ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରାଗଲା ।

ବିବାଦର କ୍ଷେତ୍ର ଏହି କାରଣରୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସଂକୀର୍ଣ୍ଣ ଯେ ଏହା ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷର କଥନ ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ନରହତ୍ୟା ନା କେବଳ ଦୁର୍ଘଟଣା ଜନିତ ମାମଲା, ଯାହା କି ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ତରଫରୁ ଯୁକ୍ତି କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ଘଟଣା ସେହି ଘରେ ଘଟିଥିଲା ଯେଉଁଠାରେ ଆବେଦନକାରୀ, ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିବା ପାଞ୍ଚ ଜଣ ସଦସ୍ୟ ଏବଂ ତାଙ୍କ ପୁଅ ବାସ କରୁଥିଲେ ଏବଂ ଯେଉଁଭଳି ଭାବେ ପାଞ୍ଚ ଜଣ ସଦସ୍ୟ ସେମାନଙ୍କର ଭୟଙ୍କର ପରିଣତି ଭୋଗିଥିଲେ, ତାହା ହେଉଛି ନିଆଁର ଜ୍ୱଳନ୍ତ ଶିଖା, ଯାହାକି ସେମାନେ ଯେତେବେଳେ ତାରିଖରେ 22.5.99 ସକାଳ 3ଟାରେ ଶୋଇଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ନିଆଁ ଦ୍ୱାରା କବଳିତ ହୋଇଥିଲେ । ଉକ୍ତ ଅଗ୍ନିକାଣ୍ଡଟି ଭୁଲବଶତଃ ଘଟିଥିଲା ନା ଆବେଦନକାରୀ ତାହାକୁ ଜାଣିଶୁଣି ଘଟାଇଥିଲେ, ଏଠାରେ କେବଳ

ସେହି ବିବାଦ ହିଁ ରହିଛି, କାରଣ ଯେତେବେଳେ ସେ ଏକ ଦିଆସିଲି ମାରିଲେ, ସେତେବେଳେ ପୀଡ଼ିତମାନେ ଶୋଇଥିବା ଶଯ୍ୟା ନିକଟରେ ପେଟ୍ରୋଲ ଢଳିଯିବାରୁ ଏକ ପ୍ରଚଣ୍ଡ ଅଗ୍ନିକାଣ୍ଡ ଘଟିଲା, ଯାହାକି ଅଜାଣତରେ ଥିଲା କି, ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ସମଗ୍ର ମାମଲାରେ ଏକ ଲୋମଟାଙ୍କୁରା ମୋଡ଼ । ସଂକ୍ଷେପରେ କହିବାକୁ ଗଲେ ଆବେଦନକାରୀ ସ୍ୱୀକାର ଯୋଗ୍ୟ ଭାବେ କହିଛନ୍ତି ଯେ ସେ ପେଟ୍ରୋଲକୁ ଜ୍ଞାତରେ ସଂଗ୍ରହ କରିଥିଲେ ଏବଂ ନିଜ ଘରେ ରଖିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଆଉ ଏକ ବିବାଦୀୟ ପ୍ରଶ୍ନ ହେଉଛି ଯେ ସେ କେତେ ପରିମାଣର ପେଟ୍ରୋଲ ସଂଗ୍ରହ କରିଥିଲେ, ଯାହାକୁ ସେ ଯୋଜନାବଦ୍ଧ ଭାବେ ଶୋଇଥିବା ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କ ଉପରେ ଛିଞ୍ଚିଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଆଁ ଲଗାଇ ଦେଲେ , ନା ଆବେଦନକାରୀ ଏହା ଦର୍ଶାଇ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ ଦେଲା ଭଳି କହୁଥିବା ଅନୁଯାୟୀ ଯେ ଉକ୍ତ ପେଟ୍ରୋଲ ଆକସ୍ମିକ ଭାବେ ଢାଳି ହୋଇ ଯାଇଥିଲା ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ତରଫରୁ ଦାବିକୁ ତର୍ଜମା କରିବା ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ମୌଳିକ ତଥ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ରାଜକୋଟ ସହରରେ ତାଙ୍କ ଠେଲା ଗାଡ଼ିରେ ମୁଖ୍ୟତଃ କଦଳୀ ବିକ୍ରି କରୁଥିବା ଜଣେ ଫଳ ବିକ୍ରେତା ଥିଲେ, ସେ ସବିତାବେନଙ୍କୁ ବିବାହ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ସବିତାବେନଙ୍କ ଠାରୁ ତାଙ୍କର ଚାରି ଝିଅ ରଞ୍ଜୁ ବେନ୍ @ନିର୍ମଳା, ହର୍ଷିଦ୍, ଉଷା ଏବଂ ଗୁଡ୍ଡି ଏବଂ ଜଣେ ପୁଅ ଜନ୍ମ ନେଇଥିଲେ । ଘଟଣା ଘଟିବାର ଆଠ ମାସ ପୂର୍ବରୁ, ଆବେଦନକାରୀ ତାଙ୍କ ଭଣଜା PW-14ଙ୍କ ଠାରୁ ଏହି ଘରଟିକୁ Rs. 1,75,000 ଟଙ୍କାରେ କିଣିଥିଲେ। ଯାହା ପୂର୍ବରୁ ସେ ରାଜକୋଟର ଆଶାପୁରା ନଗର ଅଞ୍ଚଳରେ ରହୁଥିଲେ । ଏହି ମୂଲ୍ୟର ଏକ ଅଂଶ ଯଥା Rs 40, 000 ଟଙ୍କା ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେବାକୁ ବାକି ରହିଲା ଏବଂ ଯଦିଓ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପରିବାର ଘରେ ରହିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଏହା ଜଣାପଡ଼େ ଯେ ତାଙ୍କ ପତ୍ନୀ ଏବଂ ଝିଅମାନେ ଉକ୍ତ ଘରକୁ ପସନ୍ଦ କରିନଥିଲେ ଏବଂ ଏହି ଘର ବିକ୍ରି କରି ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଅଞ୍ଚଳରେ ଆଉ ଏକ ଘର କିଣିବାକୁ ତାଙ୍କ ଉପରେ ଚାପ ପକାଇବା ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ । ଏସବୁ ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ତେଜିତ ହୋଇଥିବା ଆବେଦନକାରୀ ରାଜକୋଟସ୍ଥିତ ଜୟନ୍ତ ପେଟ୍ରୋଲ ପମ୍ପରୁ ଏକ 'କାର୍ ବୟ୍' ଲେଖାଯାଇଥିବା ଏକ ପ୍ଲାଷ୍ଟିକ୍ କ୍ୟାନରେ ପାଞ୍ଚ ଲିଟର ପେଟ୍ରୋଲ କିଣି ରୋଷେଇ ଘରେ ରଖିଥିବା ଜଣାପଡ଼ିଛି । ତାରିଖ 21.5.99 ରେ ରାତ୍ରିଭୋଜନ ପରେ ରାତି ପ୍ରାୟ 9ଟାରେ ଆବେଦନକାରୀ ଏବଂ ତାଙ୍କ ପୁଅ ଘରର ଛାତ ଉପରେ ଶୋଇବାକୁ ଗଲେ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ସଦସ୍ୟମାନେ ସବା ତଳ ମହଲାର 9 'X10' ଆକାରର ଏକ ପଛ କୋଠରୀରେ ଶୋଇଲେ । ପରଦିନ ସକାଳ ପ୍ରାୟ 3ଟା ବେଳେ, ଆବେଦନକାରୀ ଏକ ଇସ୍ପାତ ପାତ୍ରରେ ପେଟ୍ରୋଲକୁ ଢାଳିଲେ ଏବଂ ଶୋଇଥିବା ତାଙ୍କ ପତ୍ନୀ ଏବଂ ଝିଅମାନଙ୍କ ଉପରେ ଏହାକୁ ଛିଞ୍ଚିଲେ ଏବଂ ଏକ ଦିଆସିଲି ମାରି ସେମାନଙ୍କୁ ନିଆଁ ଲଗାଇ ଦେଲେ ଏବଂ ଏହି ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ସେ

ତାଙ୍କ ବାମ କାନ, ବାମ କାନ୍ଧ ଏବଂ ଡାହାଣ ଅଙ୍ଗୁଳିରେ ମଧ୍ୟ ପୋଡ଼ାଘାତ ପାଇଥିଲେ । ଯେଉଁ କୋଠରୀରେ ପରିବାରର ମୃତ ସଦସ୍ୟମାନେ ଶୋଇଥିଲେ ସେଠାରେ ପ୍ରଚଣ୍ଡ ଅଗ୍ନିକାଣ୍ଡ ଘଟିଲା ଏବଂ ସେ ମଧ୍ୟ ଜଳି ଯାଇପାରନ୍ତି ବୋଲି ଆଶଙ୍କା କରି, ବାହାରୁ କବାଟ ବନ୍ଦ କରି କୋଠରୀରୁ ପଳାଇ ଯାଇଥିଲେ ଏବଂ ତା ପରେ ହୁଡକୋ ପୋଲିସ ଫାଣ୍ଡି ନିକଟକୁ ଯାଇଥିଲେ ।ସେ ପେଟ୍ରୋଲ ବତୀ ଜଳାଇବା ସମୟରେ ପୋଡ଼ି ହୋଇ ଆହତ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ପତ୍ନୀ ଏବଂ ଝିଅମାନେ ଘରର ବଡ଼ ଅଗ୍ନିକାଣ୍ଡରେ ଗୁରୁତର ଭାବରେ କବଳିତ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ବଞ୍ଚାଇବା ଉଚିତ ବୋଲି ସେ କହିଛନ୍ତି । ଏହା ପରେ ଚୌକିଦାରଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ ଚିକିତ୍ସା ପାଇଁ ଡାକ୍ତରଖାନା ଯିବାକୁ ସେ ଏକ ଅଟୋ-ରିକ୍ସା ଦ୍ୱାରା ଡାକ୍ତରଖାନାକୁ ଯାଇଥିଲେ ଏବଂ ଅପରାହ୍ନ ପ୍ରାୟ 3:30 ସମୟରେ ଡାକ୍ତର PW- 9 ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପରୀକ୍ଷା ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ବିବୃତି ଥିଲା ଯେ ସେ ତାଙ୍କ ଘରେ ଚା 'ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ସମୟରେ ପୋଡ଼ି ହୋଇ ଆହତ ହୋଇଥିଲେ । ଏହି ପ୍ରଚଣ୍ଡ ଅଗ୍ନିକାଣ୍ଡ ଫଳରେ ଟେଲିଭିଜନ ସେଟ୍ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସାମଗ୍ରୀ ନଷ୍ଟ ହୋଇଯାଇଥିଲା । ପଡ଼ୋଶୀମାନେ ଏକାଠି ହୋଇଗଲେ ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଭାଇ PW-13 ମୃତଦେହଗୁଡ଼ିକୁ ଡାକ୍ତରଖାନାକୁ ଆଣିଲେ ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପତ୍ନୀ ଏବଂ ଝିଅମାନଙ୍କର ବୋଲି ଚିହ୍ନଟ କଲେ । ଶବ ବ୍ୟବଚ୍ଛେଦ କରାଗଲା ଏବଂ ମୃତ୍ୟୁର କାରଣ ବିଷୟରେ ଡାକ୍ତରୀ ମତ ଏହା ଥିଲା ଯେ ଆଘାତ ଏବଂ ବ୍ୟାପକ ପୋଡ଼ା ଜଳା କାରଣରୁ ଏବଂ ସେହି ବ୍ୟାପକ ପୋଡ଼ା ଜଳାରୁ ଶ୍ୱାସ ରୁଦ୍ଧ ହୋଇ ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ଘଟିଲା । କାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ବାହୀ ଦଣ୍ଡାଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିନ 10.30 ରୁ 11 ଟା ମଧ୍ୟରେ ଡାକ୍ତରଙ୍କ ସମର୍ଥନ ସହିତ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଠାରୁ ଏକ ମୃତ୍ୟୁକାଳୀନ ଜମାନବନ୍ଦୀ ମଧ୍ୟ ରେକର୍ଡ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଆବେଦନକାରୀ/ରୋଗୀ ଉକ୍ତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଘଟଣା କ୍ରମରେ ସଚେତନ ରହିଥିଲେ । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ପରେ ତାରିଖ 3.6.99 ରେ ଚକିତ୍ସା ମୁକ୍ତ କରାଗଲା ଯେତେବେଳେ ସେ ଭାରତୀୟ ଦଣ୍ଡ ସଂହିତାର ଧାରା 307 ଅନୁଯାୟୀ ତାଙ୍କ ବିରୋଧରେ ପଞ୍ଜୀକୃତ ହୋଇଥିବା ମାମଲାରେ ଗିରଫ ହୋଇଥିଲେ ।

ତଦନ୍ତ ଶେଷ ହେବା ପରେ ଆରୋପ ପାତ୍ର ଦାଖଲ କରାଗଲା ଏବଂ ଏହାକୁ ଫୌଜଦାରୀ ଅଦାଲତଙ୍କୁ ପଠାଯିବା ପରେ ଭାରତୀୟ ଦଣ୍ଡ ସଂହିତାର ଧାରା 302B ଏବଂ 201 ଅନୁଯାୟୀ ଅଭିଯୋଗ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଲା । ବିଚାର ଆରମ୍ଭ ହେବା ପରେ, ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷର ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ନଥିଭୁକ୍ତ କରି ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ପରିସ୍ଥିତିଗୁଡ଼ିକୁ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଗଲା ଏବଂ ଫୌଜଦାରୀ

କାର୍ଯ୍ୟବିଧି ସଂହିତାର ଧାରା 313 ଅନୁଯାୟୀ ବିବୃତି ମଧ୍ୟ ନଥିଭୁକ୍ତ କରାଗଲା । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଆଭିମୁଖ୍ୟ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ ଭଳି ଥିଲା ଏବଂ ସେ ପ୍ରତିରକ୍ଷା ପାଇଁ କୌଣସି ସାକ୍ଷୀଙ୍କୁ ଯାଞ୍ଚ ନକରାଯିବାକୁ ପସନ୍ଦ କରିଥିଲେ । ପରବର୍ତ୍ତୀ ବିବୃତି କୁ ନଥିଭୁକ୍ତ କରିବା ସମୟରେ, ଆବେଦନକାରୀ ତାଙ୍କର ଲିଖିତ ବିବୃତି ଯଥା ପ୍ରଦର୍ଶ 109 କୁ ସ୍ଥାନୀୟ ଭାଷାରେ ଲେଖି ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ, ଯାହାର ଅନୁବାଦ ନିମ୍ନରେ ଦିଆଗଲା :

" ମୁଁ, ନିମ୍ନ ସ୍ୱାକ୍ଷରକାରୀ ସମ୍ମାନର ସହ କହୁଛି ଯେ ଏହି ମାମଲାରେ ମୋର ବ୍ୟାଖ୍ୟା ନିମ୍ନମତେ ଅଟେ :

(1) ଘଟଣାର ସଠିକ୍ କଥନ ହେଉଛି ଯେ ଘଟଣା ପୂର୍ବରୁ ମୁଁ ଆତ୍ମହତ୍ୟା କରିବାକୁ ଭାବୁଥିଲି ।ତେଣୁ ଘଟଣା ଦିନ ମୁଁ ପେଟ୍ରୋଲ ଆଣିଥିଲି ଏବଂ ଘଟଣା ଦିନ ରାତିରେ ଆତ୍ମହତ୍ୟା କରିବାକୁ ଭାବୁଥିଲି । ତେଣୁ ମୁଁ ଇସ୍ପାତ ପାତ୍ରରେ ପେଟ୍ରୋଲ ଢାଳିଲି । ସେହି ସମୟରେ ପେଟ୍ରୋଲର ଓଜନ କମ୍ ଅନୁଭବ ହେଉଥିଲା ଏବଂ ମୁଁ ଥରି ଥରି ପାତ୍ରଟି ଧରି ଯାଉଥିଲି, ସେହି ସମୟରେ ମୋ ହାତରୁ ପାତ୍ରଟି ତଳକୁ ଖସି ପଡ଼ିଥିଲା ଏବଂ ଚାରିଆଡେ ପେଟ୍ରୋଲ ଢଳିଗଲା । ତା 'ପରେ, ମୁଁ ପୁଣି ପାତ୍ରରେ ପେଟ୍ରୋଲ ଢାଳିଲି ଏବଂ ସେହି ସମୟରେ ମୋ ପତ୍ନୀଙ୍କ ଶଯ୍ୟାରେ ମୋ ଗୋଡ଼ ଝୁଣ୍ଟେଇ ପଡିବାରୁ ଖଟ ଉପରେ ପେଟ୍ରୋଲ ଢାଳିହୋଇ ଗଲା । ତା 'ପରେ, ମୁଁ କିଛି ସମୟ ବସି ପେଟ୍ରୋଲ କ୍ୟାନ୍ ଏବଂ ପାତ୍ରକୁ ରୋଷେଇ ଘରେ ରଖିଦେଲି । ମୁଁ ଆତ୍ମହତ୍ୟା କରିବାର ଚିନ୍ତାଧାରାକୁ ଛାଡ଼ି ଦେଲି । କିଛି ସମୟ ପରେ ମୁଁ ଚୁଲିରେ ନିଆଁ ଲଗାଇଲି ଏବଂ କିନ୍ତୁ ହଠାତ୍ ନିଆଁ ଲାଗିଯାଇଥିଲା । ମୁଁ ଜାଣି ନଥିଲି ଯେ କ୍ୟାନରୁ ପେଟ୍ରୋଲ ଢଳି ଯାଇଥାଇପାରେ ।ମୁଁ ମଧ୍ୟ ଜଳି ଯାଇଥିଲି ଏବଂ ଘରୁ ବାହାରି ଆସିଥିଲି । ଏହି ସମୟରେ ନିଆଁ ଦ୍ରୁତ ଗତିରେ ବଢି ଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଧୂଆଁ ବାହାରିବା ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲା । ମୁଁ ଚିତ୍କାର କଲି ଏବଂ ପୋଲିସ୍ ଫାଣ୍ଡି ପାଖକୁ ଯାଇ ଅଗ୍ନିଶମ ବାହିନୀକୁ ଡାକିବାକୁ କହିଲି । ସେମାନେ ମୋତେ ଡାକ୍ତରଖାନା ପଠାଇଲେ । ଏହା ପରେ ମୁଁ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲି ଯେ ମୋ ପତ୍ନୀ ଏବଂ ଝିଅ ପୋଡ଼ି ହୋଇ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଛନ୍ତି।ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଆଁ ଲଗାଇ ହତ୍ୟା କରିନାହିଁ ।

(2) ଏହି ଘର କିଣିବା ପରେ, ଆମେ ଏହି ଘର ପସନ୍ଦ କରୁନଥିବାରୁ ମୁଁ ଆଉ ଏକ ଘର କିଣିଲି । ମୁଁ ଏହି ଘରକୁ ବିକ୍ରି କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିଲି ।

(3) ଏହା ସତ୍ୟ ନୁହେଁ ଯେ ମୁଁ ମୋ ପତ୍ନୀ ସେ ଘରକୁ ପସନ୍ଦ କରୁନଥିବାରୁ ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିଛି । ମୁଁ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ଏବଂ ମୋତେ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ଘୋଷଣା କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ । "

ବିଚାର ସମାପ୍ତ ହେବା ପରେ ଏବଂ ଯୁକ୍ତିତର୍କ ଶେଷ ହେବା ପରେ ବିଦ୍ୱାନ ବିଚାର ବିଚାରପତି ଏହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲେ ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ଏକାକୀ ଘର ଭିତରେ ଥିଲେ ଏବଂ ମୃତକମାନଙ୍କ ଉପରେ ପେଟ୍ରୋଲ ଢାଳିଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଆଁ ଲଗାଇ ହତ୍ୟା କରିଥିଲେ ଏବଂ ଭାରତୀୟ ଦଣ୍ଡ ସଂହିତାର ଧାରା 302 ଅନୁଯାୟୀ ଏହି ଅପରାଧ ପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ମୃତ୍ୟୁଦଣ୍ଡ ଦେଇଥିଲେ । ବିଦ୍ୱାନ ବିଚାରପତି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭାବରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଦୋଷାରୋପ ପରିସ୍ଥିତିକୁ ଚିହ୍ନଟ କରିଥିଲେ, ଯାହା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଅପରାଧକୁ ନିଃସନ୍ଦେହରେ ପ୍ରମାଣିତ କରିଥିଲା । ଆବେଦନକାରୀ, ତାଙ୍କ ପତ୍ନୀ ଏବଂ ଝିଅମାନେ ରହୁଥିବା ଘରର ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କ୍ରୟକୁ ନେଇ ଭୁଲ ବୁଝାମଣା ଏବଂ ବିବାଦର ଅସ୍ତିତ୍ୱ; ଯଦିଓ ତାଙ୍କ ପାଖରେ ପେଟ୍ରୋଲ ବ୍ୟବହାର ପାଇଁ କୌଣସି ଯାନ ନଥିଲା, ତଥାପି ଏକ ପ୍ଲାଷ୍ଟିକ୍ କ୍ୟାନରେ ପାଞ୍ଚ ଲିଟର ପେଟ୍ରୋଲ କ୍ରୟ କରିବା ଏବଂ ଏହାକୁ ରୋଷେଇ ଘରେ ରଖିବା ; ଘଟଣା ଘଟିବା ସମୟରେ ଭୋର 3ଟାରେ ମୃତ ସଦସ୍ୟଙ୍କ ସହ କେବଳ ଆବେଦନକାରୀ ଘରେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ ; କେବଳ ଆବେଦନକାରୀ ମୃତ ସଦସ୍ୟମାନେ ଶୋଇଥିବା ସମୟରେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ପେଟ୍ରୋଲ ଢାଳି ନିଆଁ ଲଗାଇଦେଇଥିଲେ, ଯାହାଫଳରେ ସେମାନଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ଘଟିଥିଲା, ନିଜ ପୁଅର ଜୀବନ ବଞ୍ଚାଇବା ପାଇଁ ସେ ତାଙ୍କ ପୁଅକୁ ପୂର୍ବରୁ ଛାତ ଉପରେ ଏକ ସୁରକ୍ଷିତ ସ୍ଥାନରେ ରଖିଦେଇଥିଲେ; ମୃତ ମହିଳାମାନଙ୍କ ଶରୀରରେ ଢାଳି ଦିଆଯାଇଥିବା ପାଞ୍ଚ ଲିଟର ପେଟ୍ରୋଲ ଅତ୍ୟଧିକ ପ୍ରଜ୍ୱଳନ ପଦାର୍ଥ ହୋଇଥିବା କାରଣରୁ, ସେମାନେ ପ୍ରଚଣ୍ଡ ନିଆଁର କବଳିତ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନେ ଶୋଇଥିବା ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ କୋଠରୀରୁ ଖସି ପଳାଇବାର କୌଣସି ସୁଯୋଗ ନ ପାଇ ଜୀବନ୍ତ ଦଗ୍ଧ ହୋଇଗଲେ ; ଆବେଦନକାରୀ ମହିଳାମାନଙ୍କୁ ବଞ୍ଚାଇବାକୁ କୌଣସି ପ୍ରୟାସ କରିନଥିଲେ ଏବଂ ନିଜେ ଘରୁ ପଳାଇ ଯାଇଥିଲେ ଏବଂ ଡାକ୍ତରଖାନାକୁ ଯାଇଥିଲେ ଯେଉଁଠାରେ ଏହା ଦର୍ଶାଇ ସେ ଏକ ମିଥ୍ୟା କଥନ ମଧ୍ୟ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ଚା 'ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ସମୟରେ କିରୋସିନି ଚୁଲାରେ ନିଆଁ ଯୋଗୁଁ ସେ ପୋଡ଼ି ହୋଇ ଆହତ ହୋଇଥିଲେ ; ଏହା ପରେ ଆବେଦନକାରୀ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପେଟ୍ରୋଲ ଛିଞ୍ଚାଯାଇ ବା ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାବି କରାଯାଇଥିବା

ଭଳି ଅଜାଣତରେ ପେଟ୍ରୋଲ ଢଳିଯିବା ଦ୍ୱାରା ମହିଳା ସଦସ୍ୟଙ୍କ ସହ ଜଡିତ ଅଗ୍ନିକାଣ୍ଡ ଘଟଣା କିମ୍ବା ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ହୋଇଥିବା ଆଘାତ ବିଷୟରେ କାହାରିକୁ ସୂଚନା ଦେଇନଥିଲେ । ଅପରାଧିକ ତଦନ୍ତ ବିଜ୍ଞାନାଗାର ବିବରଣୀ ପ୍ରଦର୍ଶ 42 ଏବଂ ଘଟଣା ସ୍ଥଳର ପଞ୍ଚନାମା, ଘଟଣା ସ୍ଥଳର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିବରଣୀ, ପାତ୍ର , ପୋଡ଼ି ଯାଇଥିବା କନ୍ଥା ବା ରେଜେଇ ଏବଂ କାଠ ଖଟର କତା ତିଆରି ସୂତା, ଯେଉଁଥିରେ ପେଟ୍ରୋଲର ଉପସ୍ଥିତି ମଧ୍ୟ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥିଲା; ଲିଖିତ ଉତ୍ତରରେ କରାଯାଇଥିବା ଆବେଦନ ସମ୍ଭାବ୍ୟ କିମ୍ବା ବିଶ୍ୱାସଯୋଗ୍ୟ ନଥିଲା ଏବଂଏହା କେବଳ ମିଥ୍ୟା ନୁହେଁ ବରଂ ମନ ଗଢା ଥିଲା ଏବଂ ତାଙ୍କ ଶରୀରରେ କୌଣସି ପେଟ୍ରୋଲ ଚିହ୍ନଟ ହୋଇନଥିବା ତଥ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ମିଥ୍ୟା ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଥିଲା; ବିଦ୍ୟୁତ୍ ସର୍ଟ-ସର୍କିଟ ହେତୁ ଅଗ୍ନିକାଣ୍ଡ ହେବାର ସମ୍ଭାବନାକୁ ମଧ୍ୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଏଡାଇ ଦିଆଗଲା ଏବଂ ଏହାକୁ କେବଳ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କୁ ବିଭ୍ରାନ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଉଠାଯାଇଥିବା ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥିଲା ଏବଂ ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଥିବା ସମସ୍ତ ପରିସ୍ଥିତି କେବଳ ଏହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତକୁ ବାଟ କଢାଇ ନେଲା ଯେ କେବଳ ଆବେଦନକାରୀ ହିଁ ଦୋଷୀ ଥିଲେ ।

ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ବିଦ୍ୱାନ ବିଚାରପତିମାନେ ମଧ୍ୟ ମାମଲାର ଗୁଣବତ୍ତା ଏବଂ ବିସ୍ତୃତ ବିବରଣୀକୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଯଥେଷ୍ଟ ଭାବେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହୋଇଥିବା ଦୋଷାରୋପ ପରିସ୍ଥିତିକୁ ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିବା ସହ ଏହା ମଧ୍ୟ ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସ୍ଥାପିତ ମିଥ୍ୟା ଆବେଦନ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷତାର ବିରୋଧରେ ଯାଇଥିଲା ଏବଂ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ଉପଯୁକ୍ତ କିମ୍ବା ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଏବଂ/କିମ୍ବା ମିଥ୍ୟା ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଦୋଷାରୋପ ପରିସ୍ଥିତିକୁ ଆହୁରି ସୁଦୃଢ କରିଥିଲା ଏବଂ ଶୃଙ୍ଖଳାକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଥିଲା ଏବଂ ଏହା ଆହୁରି ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷ ଆରୋପକୁ ନିଃସନ୍ଦେହରେ ଏବଂ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ଦୋଷକୁ ପରିଶେଷରେ ପ୍ରମାଣିତ କରିଛନ୍ତି । ଏହି ମାମଲାକୁ "ବିରଳରୁ ବିରଳତମ ମାମଲା" ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯାଇଥିଲା ଯାହା ମୃତ୍ୟୁଦଣ୍ଡ ଲାଗୁ କରିବାର ଯଥାର୍ଥ ଥିଲା ଏବଂ ଏହିପରି ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ମଧ୍ୟ ଏହି ଦଣ୍ଡାଦେଶକୁ ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିଥିଲେ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ତରଫରୁ ଶ୍ରୀ ୟୁ. ୟୁ. ଲଳିତ ଯୁକ୍ତି ବାଢ଼ିଥିଲେ ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ସେହି ସମୟରେ ଗୃହରେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ, ଏହା ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ପରିସ୍ଥିତି ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ପ୍ରକୃତରେ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିପାରିବ ନାହିଁ ଏବଂ ଘଟଣା ପରେ ତୁରନ୍ତ ଆଚରଣ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବଞ୍ଚାଇବା ପାଇଁ ତାଙ୍କ ମନରେ ଥିବା ଆଗ୍ରହ ସେ ଏହି ଅପରାଧ

କରିଛନ୍ତି ବୋଲି କରାଯାଇଥିବା ସମସ୍ତ ଦାବିକୁ ମିଥ୍ୟାରେ ପରିଣତ କରିବ । ଯଦିଓ, ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ସବୁଠାରୁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ପରିସ୍ଥିତି ଭାବରେ ନିଆଯାଇଥିବା ପରି ମନେହୁଏ, କୌଣସି ସାକ୍ଷୀ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭାବରେ ଏହା ବିଷୟରେ କହି ନଥିଲେ ଏବଂ ନଥିରେ ଥିବା ପ୍ରମାଣ ଏପରି ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ଉପନୀତ ହେବା ପାଇଁ ପ୍ରକୃତରେ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ନଥିଲା | ବିଦ୍ୱାନ ଅଧିବକ୍ତା ଆହୁରି ଯୁକ୍ତି କରିଥିଲେ ଯେ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଅଦାଲତମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅନୁଧ୍ୟାନ କରାଯାଇଥିବା ସମସ୍ତ ପରିସ୍ଥିତିକୁ ଏକାଠି କଲେ ମଧ୍ୟ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦୋଷର ଏକମାତ୍ର ଅନୁମାନ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ ଏବଂ ଘଟଣାକୁ କେବଳ ଏକ ଦୁର୍ଘଟଣା ଏବଂ ନରହତ୍ୟା ନୁହେଁ ବୋଲି ବିରୋଧ କରିପାରିବ ନାହିଁ । ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୃତ୍ୟୁଦଣ୍ଡ ଭଳି ଚରମ ଦଣ୍ଡ ଜଡ଼ିତ ସେହି କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏହା ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାକୁ ସେହି ଶ୍ରେଣୀ କିମ୍ବା ବର୍ଗରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ବିଚାର କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଯାହା ଏହାର ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ପୂରଣ କରିବ ଏବଂ ମାମଲାର ବ୍ୟାପକ ଦିଗ ଏବଂ ପୁଅକୁ ପୋଷଣ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ମାମଲାରେ ଚରମ ଦଣ୍ଡ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏହାର ବିପରୀତରେ ରାଜ୍ୟ ପାଇଁ ଅନୁରୂପ ଭାବରେ ଶ୍ରୀମତୀ ୱାହି ଯୁକ୍ତି କରିଥିଲେ ଯେ ନିମ୍ନ ଅଦାଲତଗୁଡ଼ିକ ଦ୍ୱାରା ନଥିଭୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିବା ସମକାଳୀନ ଫଳାଫଳଗୁଡ଼ିକ ଯଥେଷ୍ଟ ଯୋଗ୍ୟ ଏବଂ ଏହି ମାମଲାରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ମୃତ୍ୟୁଦଣ୍ଡକୁ ଅନାବଶ୍ୟକ କିମ୍ବା ଅନୁଚିତ କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

ଆମେ ଉଭୟ ପକ୍ଷରେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିବା ବିଦ୍ୱାନ ଅଧିବକ୍ତାମାନଙ୍କ ଦାଖଲକୁ ଯତ୍ନର ସହିତ ବିଚାର କରିଛୁ । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସମଗ୍ର ମାମଲା କେବଳ ପରିସ୍ଥିତିଗତ ପ୍ରମାଣ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ, ଏବଂ ଘଟଣାର ପଦ୍ଧତି, ସ୍ଥାନ ଏବଂ ସମୟକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ହତ୍ୟା ପାଇଁ କୌଣସି ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କିମ୍ବା ଚକ୍ଷୁଗତ ପ୍ରମାଣ ସଂଗ୍ରହ କରିବା କିମ୍ବା ଉପସ୍ଥାପନ କରିବା ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷଙ୍କ ପାଇଁ କଷ୍ଟକର ଥିଲା । ଯେପରି ପ୍ରାରମ୍ଭରେ ମଧ୍ୟ ସୂଚିତ ହୋଇଛି, ବିବାଦର କ୍ଷେତ୍ର ଅତ୍ୟନ୍ତ ସୀମିତ ଏବଂ ଏପରିକି ନଥିଭୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିବା ନିର୍ବିବାଦ ତଥ୍ୟ, ଯେଉଁଥିରୁ କେତେକ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସ୍ୱୀକାର କରାଯାଇଥିଲା, ସେଗୁଡ଼ିକ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକୃତ ଭୂମିକାକୁ ବୈଧ ଭାବରେ ଅନୁମାନ କରିବା ପାଇଁ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ଆଧାର ପ୍ରଦାନ କରିବ ଏବଂ ଏହା କେବଳ ଏହି ସନ୍ଦର୍ଭରେ ଉଭୟ ନିମ୍ନ ଅଦାଲତ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଆବେଦନର ଭିନ୍ନ ତଥା ମିଥ୍ୟା ଗୁହାରିକୁ ତର୍ଜମା ଏବଂ ଆଲୋକପାତ କରିବାକୁ ବାଛିଛନ୍ତି । ଏହି ମାମଲାରେ ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ପରିସ୍ଥିତି ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ପ୍ରମାଣର ଏକ ଶୃଙ୍ଖଳା ଗଠନ କରେ ଯାହା ଏତେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏବଂ

ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଯେ ସେଗୁଡ଼ିକ ଏହି କାରଣରୁ ନିଃସନ୍ଦେହ ଅଟନ୍ତି ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ପତ୍ନୀ ଏବଂ ଝିଅମାନଙ୍କୁ ଏକା ଥରକେ ସମାପ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଯତ୍ନର ସହକାରେ ଯୋଜନା ଏବଂ ଖୁବ ନିପୁଣତାର ପ୍ରସ୍ତୁତି କରିଆସୁଛନ୍ତି । ନଥିରେ ଥିବା ପ୍ରମାଣ ଉପରେ ଏହା ସଠିକ୍ ଭାବରେ ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ନିମ୍ନ ଅଦାଲତ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ କେବଳ ଘଟଣା ବିଷୟରେ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ଆଭିମୁଖ୍ୟ କିମ୍ବା ବ୍ୟାଖ୍ୟାର ମିଥ୍ୟା ଆଧାରରେ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିଥିଲେ । ନଥିରେ ଥିବା ଦୃଢ଼ ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସଯୋଗ୍ୟ ତଥ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଏହି ମାମଲାରେ ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଥିବା ପରିସ୍ଥିତି ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ନରହତ୍ୟା ଅପରାଧକୁ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ସନ୍ଦେହ ବାହାରେ ପ୍ରମାଣିତ କରିବା ଏବଂ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ଏବଂ ସୁଦୃଢତାର ସହ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ । ବିଭିନ୍ନ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଗୁଡ଼ିକର ମିଥ୍ୟା ପ୍ରକୃତି ଏବଂ ଲିଖିତ ବିବୃତିରେ ଘଟଣାଟି କିପରି ଘଟିଲା ତାର ବର୍ଣ୍ଣନାକୁ, ଏବଂ ଅଧିକନ୍ତୁ ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ଉପନୀତ ହେବାର ଧାରାକୁ ତ୍ୱରାନ୍ୱିତ କରିବାରେ ଏହାର ଗ୍ରହଣୀୟତାର ସମ୍ଭାବ୍ୟତାକୁ ନିମ୍ନ ଅଦାଲତଗୁଡିକ ଦ୍ୱାରା ଏପରି ବର୍ଣ୍ଣନାଗୁଡ଼ିକର ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତତାକୁ ଖୋଜିବାର ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ଅଧିକ ଆଲୋକପାତ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ଦୋଷକୁ ପ୍ରମାଣିତ କରିବା ସକାଶେ ଏପରି ଯୁକ୍ତିଗୁଡ଼ିକୁ ସାଧାରଣ ପ୍ରମାଣର ବିକଳ୍ପ ଭାବରେ ବ୍ୟବହାର ନକରିବାକୁ ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷଙ୍କ ଠାରୁ ସାଧାରଣତଃ ଏହା ଆଶା କରାଯାଏ ନାହିଁ ।PW-14 (ପୁତୁରା), PW-13 (ଭାଇ), PW- 6 (ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିପରୀତ ଘରେ ରହୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ବିଶେଷ), PW- 7, PW- 8 (ପଞ୍ଚ ସାକ୍ଷୀ) ଙ୍କ ବୟାନ ଉପରେ ନିମ୍ନ ଅଦାଲତଗୁଡ଼ିକ ଦ୍ୱାରା ରଖାଯାଇଥିବା ନିର୍ଭରଶୀଳତା ଏବଂ ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ପହଞ୍ଚିବା ପାଇଁ ଘଟଣାସ୍ଥଳ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ପଞ୍ଚନାମାରେ ପରିଲକ୍ଷିତ ତଥ୍ୟ ପ୍ରଦର୍ଶ P-82 କୁ ଅନୁଚିତ, ଅଯୌକ୍ତିକ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟାୟ ବୋଲି କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ନିମ୍ନରେ ଥିବା ଉଭୟ ଅଦାଲତ ତଥ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଯତ୍ନର ସହିତ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଉପଯୁକ୍ତ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରେ ବିଶ୍ଳେଷଣ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରମାଣଗୁଡ଼ିକ ତର୍ଜମା କରିବାର ଶୈଳୀକୁ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ବିକୃତ କିମ୍ବା ତାହା କୌଣସି ସ୍ପଷ୍ଟ ଦୁର୍ବଳତାରେ ପୀଡ଼ିତ ବୋଲି କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏହା ମଧ୍ୟ ବୈଧ ଭାବରେ ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ନଥିରେ ରଖାଯାଇଥିବା ତଥ୍ୟ କିମ୍ବା ପ୍ରମାଣିତ ତଥ୍ୟରୁ ଅନୁପଯୁକ୍ତ ଏବଂ ଭୁଲ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ନିଆଯାଇଛି । ତେଣୁ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦୋଷ ଉପରେ ନିମ୍ନ ଅଦାଲତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନଥିଭୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିବା ତଥ୍ୟର ସମକାଳୀନ ଫଳାଫଳରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବାର କୌଣସି କାରଣ ଆମେ ଦେଖୁ ନାହୁଁ ।

ଦଣ୍ଡର ପରିମାଣ ବିଷୟରେ, ଆମେ ଉଭୟ ପକ୍ଷର ଅଧିବକ୍ତାମାନଙ୍କ ଉପସ୍ଥାପନାଗୁଡ଼ିକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଯତ୍ନ ସହକାରେ ବିଚାର କରିଛୁ । ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ମାମଲା କେଉଁ ବର୍ଗରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେବ, ତାହା ପ୍ରତ୍ୟେକ ମାମଲାରେ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ତଥ୍ୟ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ ଏବଂ ଅପରିବର୍ତ୍ତନୀୟ ପ୍ରୟୋଗ ପାଇଁ କୌଣସି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିୟମ କିମ୍ବା ମାପକାଠିକୁ ଏକ ପୂର୍ବ ପ୍ରସ୍ତୁତି ନୀତି ପୁସ୍ତକ ଭାବେ ଏଠାରେ ଧରିନିଆଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ । ପଞ୍ଚି ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶ ରାଜ୍ୟ, [1998] 7 SCC 177] ମାମଲାରେ ଏହା ଅନୁଧ୍ୟାନ କରାଯାଇଛି ଯେ ଯେଉଁ ବର୍ବରତାର ସହ ଏକ ହତ୍ୟାକାଣ୍ଡ ଘଟିଥିଲା ତାହା ଏକ ମାମଲାକୁ "ବିରଳରୁ ବିରଳତମ ମାମଲା" ରେ ବିବେଚନା କରାଯିବାର ପ୍ରମୁଖ କାରଣ ହୋଇ ନପାରେ , ଯେଉଁ ଭଳି କି ବଚନ ସିଂହ ବନାମ ପଞ୍ଜାବ ରାଜ୍ୟ,[1980] 2 SCC 684 ମାମଲାରେ ସୂଚିତ ହୋଇଛି ଏବଂ ସେଥିରେ ଏହା ମଧ୍ୟ ସୂଚିତ ହୋଇଛି ଯେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ହତ୍ୟା ଯେତେ ବର୍ବର ହେଉନା କାହିଁକି ହତ୍ୟାକାଣ୍ଡ ଘଟାଇଥିବା ବିଶେଷ କାରଣଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରକୃତରେ ପ୍ରଶମନକାରୀ କିମ୍ବା ଉତ୍ତେଜକ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ ହେବା ଉଚିତ । ତିକ୍ତତାର ତୀବ୍ରତା, ଯାହା ବିଦ୍ୟମାନ ଥିଲା, ଏବଂ ପ୍ରତିଶୋଧ କିମ୍ବା ପ୍ରତି ଉତ୍ତର ଦେବା ପାଇଁ ଆନ୍ଦୋଳିତ ଚିନ୍ତାକୁ ମଧ୍ୟ ଏହି ମାମଲାରେ ଏକ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ କାରଣ ବୋଲି ଦର୍ଶା ଗଲା । ଓମ୍ ପ୍ରକାଶ ବନାମ ହରିୟାଣା ରାଜ୍ୟ, [1999] 3 SCC 19 ମାମଲାରେ, ଏକ ଗାଁର ଏକ ଛୋଟ ଘର ସମ୍ପର୍କିତ ବିବାଦକୁ ନେଇ ସାତ ଜଣ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ହତ୍ୟା ମାମଲାର ବିଚାର କରି, ଯେଉଁମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ମଧ୍ୟ ଥିଲେ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅନୁମାନ କଲେ ଯେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମାମଲାର ବିଶେଷ ଏବଂ ଅଦ୍ଭୁତ ତଥ୍ୟ ଏବଂ ପରିସ୍ଥିତିକୁ ସଠିକ୍ ଭାବରେ ସନ୍ତୁଳିତ କରାଯିବା ଉଚିତ ଏବଂ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ମାନସିକ ଅବସାଦ ଅବସ୍ଥାକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି, ମାମଲାଟିସେହି ବିରଳରୁ ବିରଳତମ ମାମଲାଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ନୁହେଁ ଯେଉଁଠାରେ ଆଜୀବନ କାରାଦଣ୍ଡର କମ୍ ଦଣ୍ଡକୁ ଯଥେଷ୍ଟ କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ, ଏହା ସତ୍ତ୍ୱେ ମଧ୍ୟ ଅଭିଯୁକ୍ତ ଏକ ପୂର୍ବ ଯୋଜନାବଦ୍ଧ ଏବଂ ସୁଚିନ୍ତିତ ହତ୍ୟାର ଏକ ଭୟଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ସକାଶେ ଦୋଷୀ ଥିଲେ । ଯେଉଁ ମାମଲାଗୁଡ଼ିକରେ ଚରମ ମୃତ୍ୟୁ ଦଣ୍ଡର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି, ସେହି ମାମଲାଗୁଡ଼ିକ ସହିତ କେତେଗୁଡ଼ିଏ ବିପରୀତ ତଥ୍ୟ ପ୍ରକଟ କରିବାବେଳେ ଏହା ମଧ୍ୟ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ, ସେଥିରେ ଯେଉଁ ଅପରାଧକୁ ବିଚାରକୁ ନିଆଯାଉଛି, ତାହା ଧନ କିମ୍ବା ମହିଳାଙ୍କ ପ୍ରତି ଲୋଭ କାରଣରୁ କରାଯାଇଥିବା ଅପରାଧ ନୁହେଁ (ଯଥା ଅର୍ଥ ଲୋଭ, ଟଙ୍କା ଅସୁଲି କିମ୍ବା ଡକାୟତି କିମ୍ବା ଚୋରି ଏପରିକି କାମ ଏବଂ ବଳାତ୍କାର ପାଇଁ ନୁହେଁ) କିମ୍ବା ନାବାଳିକାମାନଙ୍କ ଅପହରଣ ଏବଂ ଚୋରାଚାଲାଣ ସହିତ ଜଡିତ ଏକ ଅସାମାଜିକ କାର୍ଯ୍ୟ କିମ୍ବା ମାରାତ୍ମକ ନିଶାଦ୍ରବ୍ୟ କାରବାର କରୁଥିବା ଏକ ଅସାମାଜିକ କାର୍ଯ୍ୟ ଯାହା ସମାଜର ସମଗ୍ର ନୈତିକ ତନ୍ତୁକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରିଥାଏ ଏବଂ

ଅନେକ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିଥାଏ କିମ୍ବା କ୍ଷମତା କିମ୍ବା ରାଜନୈତିକ ମହତ୍ତ୍ୱାକାଂକ୍ଷା କିମ୍ବା ସଂଗଠିତ ଅପରାଧିକ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପର ଅଂଶ ମଧ୍ୟ ନୁହେଁ । ଏଥିରେ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ଯେ ସେଗୁଡିକ ଏପରି ବର୍ଗରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବୋଲି କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ କେବଳ ଏକ କଲ୍ୟାଣକାରୀ ସମାଜର ଅସ୍ତିତ୍ୱ ପାଇଁ ମୌଳିକ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ସବୁଠାରୁ ମନ୍ଦ ପ୍ରକାର, ବିନାଶକାରୀ ଅପରାଧିକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ଗଣନା କରାଯାଇପାରିବ ।

ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ମାମଲାର ତଥ୍ୟକୁ ବିଚାରକୁ ନେଲେ, ଏହା ପ୍ରମାଣ ଉପରେ ଆଧାରିତ ଯେ ତାଙ୍କର ଆର୍ଥିକ ସ୍ଥିତି ଏବଂ ଋଣ ଉଠାଇବା ପରେ ପରିବାର ପାଇଁ ଏକ ଘର କିଣିବାକୁ ଆନ୍ତରିକ ପ୍ରୟାସ ସତ୍ତ୍ୱେ, ପତ୍ନୀ ଏବଂ ଝିଅମାନେ ଖୁସି ନଥିଲେ ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସହ କ୍ରମାଗତ ଝଗଡ଼ା କରି ଆସୁଥିଲେ । ଯଦିଓ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଏକାଠି ରହୁଥିଲେ, ପତ୍ନୀ ଏବଂ ଝିଅମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କ୍ରମାଗତ ନିର୍ଯ୍ୟାତନା ଏବଂ ନିରନ୍ତର ହଇରାଣ ତାଙ୍କ ମାନସିକ ସନ୍ତୁଳନକୁ ବହୁତ ବିଗାଡ଼ି ଦେଇଥିବ ଏବଂ ଏହିପରି ନିରନ୍ତର ଉତ୍ତେଜନା ଏକ ଉତ୍କଟ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ପହଞ୍ଚି ଥିବ ଯାହାର ଫଳସ୍ୱରୂପ ଏହି ଜଘନ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଛି । ଯେପରି ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ମଧ୍ୟ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିଛନ୍ତି ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ଯଦିଓ ଏକ ଗରିବ ପରିବାରରୁ ଆସିଛନ୍ତି, ତାଙ୍କର କୌଣସି ଅପରାଧିକ ପୃଷ୍ଠଭୂମି ନାହିଁ ଏବଂ ଏହା ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ଭାବରେ ଅନୁମାନ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ସେ ପୁନର୍ବାସ ହେବେ ନାହିଁ କିମ୍ବା ସେ ସମାଜ ପାଇଁ ଏକ ବିପଦ ହେବେ । ଜଣେ କୋମଳମତି ବାଳକ ମଧ୍ୟ ସବୁଦିନ ପାଇଁ ପିତାମାତାଙ୍କ ସୁରକ୍ଷାରୁ ବଞ୍ଚିତ ହେବ । ଏହି ସମସ୍ତ ଦିଗଗୁଡ଼ିକୁ ଧ୍ୟାନରେ ରଖି ଆଜୀବନ କାରାବାସ ଲାଗୁ କରିବାର କାରଣ ମାମଲାର ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ଭାବରେ ପୂରଣ କରିବ ନାହିଁ କିମ୍ବା କେବଳ ଚରମ ଦଣ୍ଡ ଲାଗୁ କରାଗଲେ ଏହା ପ୍ରକୃତ କିମ୍ବା ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ନ୍ୟାୟ ପ୍ରଦାନ କରିବ ବୋଲି ଆମ ବିଚାରରେ, ଏହା କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଫଳସ୍ୱରୂପ ଆମେ ଆଂଶିକ ଭାବରେ ସେହି କ୍ଷେତ୍ର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦେଇ ଯେଉଁଠାରେ କି ମୃତ୍ୟୁଦଣ୍ଡକୁ ଆଜୀବନ ସଶ୍ରମ କାରାଦଣ୍ଡରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାକୁ ଆମେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଉଛୁ । ଅନ୍ୟ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଆବେଦନଟି ଖାରଜ ହେବ । ଆବେଦନକାରୀ ଉପରୋକ୍ତ ଦଣ୍ଡାଦେଶର ଅବଶିଷ୍ଟ ଅବଧି ଭୋଗ କରିବେ ।

ଟି . ଏନ୍ . ଏ ଆବେଦନକୁ ଆଂଶିକ ଭାବେ ଅନୁମତି ଦିଆଗଲା

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟାବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର :
ତୁଷାର କାନ୍ତ ଗୋଛି
ଅନୁବାଦକ
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।